

ник са пренесени от майката на войводата в Сливен и погребани в двора на църквата "Св. Никола" в кв. "Клучохор". Над гроба е поставен паметник, изработен от камък. Той представлява пластично тяло, което в горната си част е оформено като арка, в която е поставен релеф с образа на Хаджи Димитър.

Ръководено от патриотични чувства населението от селата Свежен и Мраченик обозначава гроба на в. "Кадрафил" с гранитен паметник, на който е изработен надпис, съобщаващ, че на това място е починал в 1868 г. Хаджи Димитър от гр. Сливен. Под този текст следва Ботевия стих:

"Тоз, който падне в бой за свобода,
той не умира!"

Паметникът е изработен от Драголюб Устоич-сръбски емигрант, живеещ в с. Свежен.

Сред паметниците, издигнати в прослава на Хаджи Димитър и неговото дело, със своята мономенталност се отличава този, построен в родния му град.

Идеята за издигането му има своите корени още в първите години след Освобождението. Нейн изразител става в 1892 г. сливения общественик Илия Гудев, по чието предложение Сливения окръжен съвет взема решение за отпускането на средства за построяването на паметника. Отправено е и предложение до други окръжни съвети, за да подпомогнат със средства това патриотично начинание.

На 16.VI.1902 г. е учреден комитет за издигане паметник на Хаджи Димитър в състав от 10 души. В ръководството на комисията влизат Г. Долапчиев – председател, Г. Бошнаков – подпредседател и Апостол Саръиванов – касиер./11/

В 1911 г. е обявен международен конкурс за проект на паметника. Той се провежда на 19.VII.1914 г. в салоните на сливения читалище "Зора". В него участвуват общо 20 модела, от които журито не намира нито един в който да е вложена идеята за бъдещия паметник.

Избухването на войните и последвалата ги инфлация на българския лев затрудняват дейността на коми-